

Nr 909

Av herr Levin och fru Eriksson i Stockholm, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 138, med förslag till lag om ändrad lydelse av 16 kap. 13 § brottsbalken m. m.

I den utredning som ligger till grund för ifrågavarande proposition föreslogs i frågan om användning av djur för vetenskapliga ändamål bland annat att den tid som enligt 4 § tillämpningskungörelsen måste förflyta mellan inköpet av hund eller katt och det tillfälle då djuret må användas för ändamålet skall utsträckas från fem till tio dygn, så att ägaren till försvunnet djur får bättre rådrom för efterspaning.

Detta förslag har tillstyrkts av övervägande antalet myndigheter, som yttrat sig över detsamma. Några av de berörda institutionerna har emellertid avstyrkt den föreslagna förlängningen av karenstiden med påståendet att risken för sjukdomar skulle bli så stor att en väsentlig del av de inköpta försöksdjuren då skulle bli svårt sjuka. Departementschefen har ej heller funnit skäl att biträda framställningen om förlängning av tiden.

En förlängning av tiden mellan inköpen och påbörjandet av experimenten med djuren är synnerligen önskvärd. Därigenom skulle helt andra möjligheter för ägare till försvunna djur att eftersöka desamma tillskapas. Det kan väl tyckas att de nuvarande fem dagarna skulle ge möjlighet till att på olika ställen eftersöka försvunna djur. Men eftersom till exempel katterna framför allt köpes från andra delar av landet än där försöken skall utföras behövs en väsentligt förlängd tid för eftersökande av dessa. Påståendet att en förlängning av tiden skulle betyda att hälften av djuren då skulle smittas av allvarliga sjukdomar kan knappast vara något godtagbart skäl mot en förlängning av karenstiden, så dålig är väl trots allt inte hygienien i de stallar där försöksdjuren förvaras innan experimenten med dessa tager sin början. En förlängning av tiden i enlighet med djurskyddsutredningens förslag skulle säkerligen skapa betydligt större möjligheter än vad som nu föreligger att komma till rätta med handeln med stulna djur och bland djurskyddsintresserade skapa större förtroende för den verksamhet som bedrivs med experimentdjuren.

Under hänvisning till vad sålunda anförts hemställer vi,

att riksdagen måtte hemställa om sådan ändring i 4 § tillämpningskungörelsen att den tid som måste förflyta mellan inköp av hund eller katt och det tillfälle då djuret må användas för vetenskapliga experiment skall utgöra tio dygn.

Stockholm den 29 oktober 1965

Hans Levin

Nancy Eriksson